

O VÁ EM ROZHODUJE TEN NEJVYŠŠÍ ...

Neděle, 04 března 2018

Umě Marx a má přijít poslední soud, ale nikdo neví, co sním - jestli ho poslat do nebe, nebo do pekla. Na zkoušku ho tedy pošlou do pekla. Za dva dny ale ať se stávkovat. Zástupce stávkujících jde za Luciferem: "Odmítáme pracovat, za těchto podmínek. Požadujeme vyloučení Marxe z pekla!" Lucifer se zamyslí a rozhodne se tedy poslat Marxe do nebe.

Už jsou dva dny, týden, měsíc... nic se neděje, a za dva měsíce se Lucifer rozhodne zajít k nebeské bráně omrknout situaci. Potká svatého Petra a ptá se: "tak co jak to jde, nedělá tady ten Marx bordel? Nemá nějaké konflikty s bohem??" a Sv. Petr na to: "Ale soudruhu, bůh přece neexistuje." x x x x x V hodině katolického náboženství vysvětlí katecheta dříve pojem Spasitele.

- Zítra si vás vyzkouším, - říká, - a kdo správně odpoví, dostane ode mne desetikorunu.

Druhý den vstoupí do tmy, rozhlédne se a hned se ptá: - Tak, děti, kdo je Spasitelem svatá?

Bleskově se přihlásí kádek v zadní lavici.

Katecheta ho vyzve, aby odpověděl.

- Prosím, Spasitelem svatá je Ježíš Kristus.

- Výborně! Tady máš slíbenou desetikorunu. A teď mi řekni, jak se jmenuje, nějak tě neznám.

- Prosím, Moric Klein.

- No ne! - zachmuří se katecheta. - Co děláš na katolickém náboženství?

- Slyšelsi jsem, že se tu dá lehce vydělat deset korun. x x x x x

Na zahradě u františkánů rostla u zdi nádherná jablko a nesla ty nejchutnější plody. Bratři se o ni pečlivě starali, ale k němu věchna ta práce, když v té ovocce spadla za zdíku, do zahrádky dominikánů... Když tak zase jednou přišli o vřecnu, rozhodli se chudí bratři tomu udělat příděl a stávovali si u biskupa. Biskup se rozhodl záležitost vyšetřit a navrhl teologickou disputaci. Kdo v ní bude moci uřívat plod. Dominikáni si zamnuli ruce a vyslali bratra knihovníka, který znal Písmo zpaměti i latinsky i suverénně se pohyboval ve všech teologických oborech. V klášteře františkánů nastalo pozdvižení. Vádivě, že je ztraceno, oni nepřestovali moudrost, ale chudobu. Nakonec se nabídl nejodvážnější kuchař, s kulatou, téměř holou hlavou a prostorově výrazným tvářem. Po nů se sebral a hned bránil, že nedovede uřívat učená slova, a tak biskup nařídil, aby se disputace konala beze slov.

Začal dominikán a ukázal jablko, o němž se příděl.

Františkán vytáhl z kapsy kousek tvrdého chleba.

Knihovnick vytyčil ukazovák.

Kuchař se nenechal zahanbit a natáhl dva prsty.

Dominikán příděl prst.

Františkán se ukazovákem rychle dotkl žela.

Spocený knihovnick rezignovaně vztáhl ruce vzhůru.

Kuchař široce rozpačil a spokojeně se usmál.

Bylo po věm a jablko příděl padla františkánům. Dominikáni to nedokázali pochopit a hned se

vyptávali, co se stalo:

„Jsou to mystici, bratři,“ řekl knihovnick. „Začal jsem dogmatickým traktátem o prvotním hřechu a poukázal na jablko hřechu, které zapříčinilo pád celého lidstva.“

Dominikáni pokyvují, že to byl vynikající začátek.

„Ale dostal mě nejvyšší kristologič, ukázal mi kousek chleba... Chápete? Chléb poslední vešme, kdy se za nás obtoval náš; Pán a kdy sejmul to jablko hřechu, které jsem tam tak vyzýval,“ řekl.

Příděl padal jsem si hrozně.“

Bratři kazatelé jej chápavě poplácali po ramenou.

„Zkusil jsem se bránit a předeš do útoku v neochvějných základech víry. Vsadil jsem na jistotu a začal jedním prstem: je jeden Bůh! Apeloval jsem na jednotu, unanimitas!“ Dominikáni hltali každé slovo. Skvělý sme!

„Stejně tvrdě odrazil, když jsem jemně dvěma prsty upozornil: ale má dvě přirozenosti: Božskou a lidskou.“ Dominikáni stáli bez dechu.

„V poslední chvíli jsem se vzpamatoval a hodil v sebeobraně de Deo Trino: tři prsty... Bylo to zbytečné, jen se dotkl žela a jasně mi dal najevo, že předeš pro lidi nepochopitelné tajemství. Skoro jako bych viděl na věš; svatého Otce Augustina na břehu moš, ano, tak jsem si příděl padal, pošetile rozjímající o podstatě Nejsvatější Trojice.“

Dominikáni se po sobě ani nedívali.

„Vzdával jsem se a jen jsem vztáhl ruce v oslavě Boží Moudrosti: Bůh je veliký... A víte, co udělal on? Na to nadosmrti nezapomenu. Jediným gestem rozpřáhl ruce, jakoby vydechl ten entitativní atribut Boží bytnosti: Nekonečný!“

Kuchař, františkán, se příděl, hlasitě funě, a jásal:

„Máme to! Ale hulvát to byl, ten knihovnick. Hned jak jsme se sešli, vytáhl jabko a vytahoval se s ním, že nám je věchny seřali. To mě naštvalo, tak jsem vytáhl starý chleba, aby se živil tím. A von začal útočit, chtěl mi prstem vypíchnout voko! Tak jsem se nedal a pohrozil mu, že mu vypíchnu vobě voš! Už asi nevěděl, jak se bránit, když mi řekl, že mi vypíchne tři voš, tak jsem se dotkl hlavy: Seš; blbej než uš to vzdával, eš; se sice pokusil vyhrožovat, že na nás přijdou shora a namlátí nám, tak jsem mu jasně naznačil, aš klidně přijdou, že je nás víc. A tak to vzdal!“ x x x x x Problémy s harémy:

Chce-li se muslim rozvést s jedním harémem a vzít si druhý ... předeš musí jedné každé z toho prvního

harému tÅ™ikrát Å™ict "Zapuzuji tÅ™". Je-li harém poÅ™etnÅ™;í, mÅ™Å™e to dlouho trvat a dotÅ™ný by mohl i ochraptÅ™.

Zahýbá-li muslim s cizím harémem a chce se rozvést, pÅ™iÅ™emÅ™ vodní harém s tím nesouhlasí, opÅ™e se nejzaslouÅ™ilejÅ™;í z toho prvního harému výbuÅ™ninami a jde do toho cizoloÅ™ného ... v médiích se následný masakr zpravidla interpretuje politicky a pÅ™ipisuje Al kajdÅ™.

Zahýbá-li muslim s cizím harémem, vezmou oba harémy své kalaÅ™nikovy a vyÅ™íkají si to ku vÅ™tÅ™ slávÅ™ AllÅ™hovi. VítÅ™zí zpravidla harém poÅ™etnÅ™;í, ovÅ™em zvrst mÅ™Å™e pÅ™inést rozdíl ve výzbroji a/nebo vycvik jednotlivých harémÅ™. Nejlépe vycviÅ™ené i vyzbrojené jsou v souÅ™asnosti harémy palestinské.

Zahýbá-li muslim s cizím harémem a praskne to a ty harémy se domluví proti nÅ™mu, opÅ™e se muslim výbuÅ™ninou a jde se nÅ™kam nechat vybuchnout, protoÅ™e v tomto pÅ™ípadÅ™ mu uÅ™ nemÅ™Å™e pomoci nic. Explozivní opÅ™t intepretována politicky a pÅ™ipisována Al KajdÅ™. Takto zahynuvÅ™;í muslim se od pravého teroristy pozná aÅ™ v muslimském ráji podle toho, Å™e striktnÅ™ odmítá tÅ™ch 66 Å™í kolik panen, na které má jako muÅ™edník nárok.

Zahýbá-li muslim s cizím harémem a oÅ™ení se s ním, aniÅ™ se rozvedl s tím prvním, jde o biharémii. Ta se podle práva Å™aríja trestá buÅ™ ukamenováním nebo desetiletým pobytém v jednom domÅ™ se vÅ™emi tchýnÅ™mi z obou harémÅ™. Psná historie nezná pÅ™ípad, Å™e by provinilý muslim v tomto pÅ™ípadÅ™ nevolil ukamenování. ÚstnÅ™ se traduje, poÅ™átkem 19. století jeden kupec z Bagdádu zvolil tchýnÅ™ a po dvou týdnech se pokusil ukamenovat sám; po úpÅ™nlivých prosbách a tuÅ™né platbÅ™ prý místní kadi povolil zmÅ™nu rozsudku a provinilec byl ku své nesmírné úlevÅ™ ukamenován, velebÅ™ nahlas jméno AllÅ™hovo. x x x x x Starý Arab Å™íje jÅ™ pÅ™es 40 let v Chicagu. Moc rád by na své zahradÅ™ pÅ™stolil brambory a zeleninu, ale je zde sám a cítí se jÅ™ starý a slabý. Jeho syn studuje v PaÅ™iÅ™i a otec se rozhodne napsat mu e-mail:

Milý Ahmede, jsem moc smutný, že nemÅ™Å™u na své zahradÅ™ pÅ™stovat brambory. Vím, Å™e kdybys zde byl, pomohl bys mi zahradu zřít. Mám tÅ™ rád. TvÅ™j otec

Obratem obdrÅ™í odpovÅ™:

Milý otÅ™e, prosím tÅ™, nedÅ™vej v Å™ádném pÅ™ípadÅ™ na zahradÅ™ cokoli!!! Schoval jsem tam "tu vÅ™c". Taky tÅ™ mám rád. A jen pár hodin nato obklíÄ™í dÅ™m starého muÅ™e americká armáda, námoÅ™níci, FBI a CIA. PÅ™eorávají a pÅ™erývají zahradek po kousku, prohlíÅ™ejí kaÅ™dý milimetr, ale nenajdou nic. RozÅ™arování se opÅ™t stahují....

TýÅ™ den dostal starý muÅ™ jeÅ™;í jeden e-mail od syna:

Milý otce, jistÅ™ je nyní zahrada kompletnÅ™ zryta a mÅ™Å™eÅ™;í zasázet své brambory. Víc pro tebe z takové vzdálenosti nemÅ™Å™u udÅ™lat. Mám tÅ™ rád. Ahmed. Biblia nás uÅ™í milovaÅ™ bíÅ™ného svojho.

Kamasutra ukazuje ako! ImigraÅ™ní úÅ™edník pÅ™ijímá imigranta.

- "musíme vyplnit dotazník, mluvíte Å™esky?"
- "OH NO, ONLY ENGLISH"
- "ok, name please."
- "ABDULL EL SAHREJ"
- "Pohlaví, emh vlastnÅ™.. sex?"
- "THREE TIMES PER DAY"
- "Oh NO, I mean male or female?"
- "MALE, FEMALE, SOMETIMES CAMEL"
- "Are you serious?? HOLY COW!!!"
- "YES, COW, SHEEP, DOGS, CATS..."